Kvindelønningerne ligger i dag indenfor industrien i snit på 73 % af den ufaglærte mands løn, men også minimallønsatserne ligger tilsvarende under mandslønningerne. Alene det problem at få stillet mænd og kvinder, der arbejder på minimalløn lige vil derfor have meget betydelige økonomiske konsekvenser, men samtidig vil det utvivlsomt ansporе arbejdsgiverne til at udnytte den kvindelige arbejdskraft bedre gennem bedre tilrettelæggelse af arbejdet o.l.

Mens man på mange områder kan frygte den indflydelse, fællesmarkedet vil få på kvindernes stilling, er her et område, hvor ikke mindst Frankrig står meget stejlt på ligestillingen og vel at mærke ikke alene en formel, men også en reel ligestilling. Vi ved, at mange argumenter er ført i marken mod ligelønnen, bl.a. forsømmelser, kortere industriel levetid o.l., men vi må herfra understrege, at man ikke bør anlægge disse generalisationer på hele kvindekønnet, så vidt som man kan anklage samtlige mænd for blå mandage, fordi der er nogle der lider under dette.
Med bedre uddannelse, større ansvar og bedre orden på vanskelighederne i forbindelse med børns sygdom vil meget være vundet, og det må i hvert fald være i D.K.s ånd, at være med til at jævne vejen for ligelønnen på det store private arbejdsmarked. H & K nåede ved sidste forlig op på ca. 90 % af mandslønningerne, så der er vejen ikke så lang, men vi ved, at der blandt de kvindelige arbejdere indenfor industrien er overordentlig mange, der står som eneforsørgere med børn, og det kan ikke være rimeligt, at disse mennesker fremover skal leve for indtægter, ingen mand ville drømme om at acceptere som rimelige.

Mens vi er ved arbejdsmarkedsproblemerne, kan jeg oplyse, at jeg forleden var indbudt til et stort møde, hvor sygeplejerskerne drøftede spørgsmålet "Vor arbejdstid og de andres". Sygeplejerskerne understregede, at dette, at patienter skal passes døgnet rundt, stillede sygeplejerskerne overfor særligt vanskelige problemer, ikke mindst, når man fremover er nødt til at regne med, at sygeplejerskerne i ca. 90 % vil være gifte, mens det tidligere nærmest var omvendt - med 90 % ugifte.
Heldigvis var deres løsning ikke at ville nægte at passe patienterne om natten, men derimod at drage flere ind på kortere arbejdstid, altså deltidsordninger endnu mere udbygget end tilfældet er i dag, og dertil føjedes kravet om børneinstitutioner, helst således at også de sygeplejersker, der har nattevagt, kan få barnet tilset imens. - Endelig var sambeskatningsproblemet selvfølgelig med i billedet.

Der er for mig ingen tvivl om, at med den mangel, der i dag er på sygeplejersker, bliver myndighederne nødsaget til at høre på disse krav, og måske vil sygeplejerskernes fremstød kunne komme til at virke som murbrækkeri også for kvinder indenfor andre erhverv.